

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه قلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

ن، سوگند به قلم و آنچه می نویسند،

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾

که به لطف و نعمت پروردگارت
تو مجنون نیستی،

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾

و برای تو پاداشی بزرگ و همیشگی است.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾

و تو اخلاق عظیم و برجسته ای داری.

فَسْتَبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾

و بزودی تو می بینی و آنان نیز می بینند،

يَا أَيُّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾

که کدام یک از شما مجنونید!

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

به یقین پروردگارت بهتر از هر کس می داند چه کسی از راه او گمراه شده، و نیز از هدایت یافتگان بهتر آگاه است.

فَلَا تُطِيعِ الْمُكْذِبِينَ ﴿٨﴾

حال که چنین است از تکذیب
کنندگان اطاعت مکن.

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾

آنها دوست دارند (در مورد انحراف از حق) نرمش نشان دهی تا آنها (هم)
نرمش نشان دهند.

وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿۱۰﴾

و از کسی که سوگند یاد می کند و پست است اطاعت مکن.

هَمَّازٌ مَّشَاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿۱۱﴾

کسی که بسیار عیج و سخن چین است،

مَنْعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٌ ﴿١٢﴾

و بسیار مانع کار خیر، و متجاوز و گناهکار است؛

عُتِلِّ بِعَدِّ ذَلِكِ زَنِيمٍ ﴿۱۳﴾

علاوه بر این کینه توز و بدنام است.

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾

مبادا بخاطر مال و فرزندان فراوانش
(از او پیروی کنی)!

إِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

(در حالی که) هرگاه که آیات ما براو خوانده شود می گوید: «اینها افسانه های پیشینیان است.»

سَنَسِمْهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾

ولی ما بزودی بر بینی او داغ (ننگ) می نهیم.

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾

ما آنها را آزمودیم، همان گونه که «صاحبان باغ» را آزمایش کردیم، هنگامی که سوگند خوردند که میوه های باغ را صبحگاهان (دور از چشم مستمندان) بچینند.

وَلَا يَسْتَنْوْنَ ﴿١٨﴾

و هیچ (کس را) از آن استثنا نکنند؛

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾

اما عذابی فراگیر از سوی پروردگارت (شب هنگام) بر باغ آنها فرود آمد در حالی
که آنان در خواب بودند،

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

و آن باغ (سرسبز) همچون شب
سیاه و ظلمانی شد.

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

صبحگاهان یکدیگر را صدا زدند،

أَنْ اَعْدُوا عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿۲۲﴾

که اکنون به سوی کشتزار و باغ خود حرکت کنید اگر قصد چیدن میوه ها را دارید.

فَانْطَلِقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٢٣﴾

آنها حرکت کردند در حالی که آهسته با هم می گفتند:

أَنَّ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

«مواظب باشید امروز حتی یک فقیر در آن باغ بر شما وارد نشود.»

وَعَدَّوْا عَلٰی حَرٍِّ قَادِرِيْنَ ﴿٢٥﴾

(آری) آنها صبحگاهان تصمیم داشتند
که با قدرت از مستمندان جلوگیری کنند.

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٦﴾

هنگامی که (وارد باغ شدند و) آن را دیدند گفتند: «حقاً ما گمراهیم.»

بَلِّغْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

بلکه ما محرومیم (و همه چیز از دست ما رفته).»

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

آنکه از همه آنها عاقلتر بود گفت: «آیا به شما نگفتم چرا تسبیح خدا نمی گوئید؟!»

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

گفتند: «منزه است پروردگار ما،
به یقین ما ستمکار بودیم.»

فَأَقْبِلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾

سپس رو به یکدیگر کرده به سرزنش هم پرداختند،

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾

(و فریادشان بلند شد) گفتند: «وای بر ما که طغیانگر بودیم!

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا
إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾

امیدواریم پروردگارمان (مارا ببخشد و) بهتر از آن به جای آن به ما بدهد، چرا که ما به
سوی پروردگارمان روی آوریم.»

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْأَخِيرَ الْأَكْبَرُ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾

این گونه است عذاب (خداوند در دنیا)، و عذاب آخرت از آن بزرگتر است اگر می دانستند.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

به یقین برای پرهیزگاران نزد پروردگارشان باغهای پر نعمت بهشتی است.

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

آیا مؤمنان را همچون مجرمان قرار دهیم!؟

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

شما را چه می شود؟! چگونه داوری می کنید!؟

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾

آیا کتابی دارید که از آن درس می‌گیرید،

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾

که در آن آمده است هر چه را بخواهید
می‌توانید انتخاب کنید؟!!

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالِغَةِ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾

یا این که عهد مستمری تا روز قیامت بر ما دارید که هرچه را حکم کنید برای شما
باشد؟!

سَلُّهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾

از آنها پیرس کدامشان چنین چیزی
را تضمین می کند؟!

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ
إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

یا این که معبودانی دارند که آنها را همتای خدا قرار داده اند (و برای آنان شفاعت می کنند)؟! اگر راست می گویند همتایان خود را بیاورند!

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى
السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

(به خاطر بیاورید) روزی را که هول و وحشت به نهایت می رسد و دعوت به سجود می شوند، اما نمی توانند (سجده کنند).

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ
إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

این در حالی است که چشمهایشان (از شدت شرمساری) به زیر افتاده، و ذلت خواری
وجودشان را فرا می گیرد؛ آنها پیش از این دعوت به سجود می شدند در حالی که
سالم بودند. (ولی امروز دیگر توانایی آن را ندارند)

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

اکنون مرا با آنها که این سخن را تکذیب می کنند واگذار! ما آنان را از آن جا که نمی دانند
بتدریج به سوی عذاب پیش می بریم.

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

و به آنها مهلت می دهم؛ چرا که نقشه
و تدبیر من محکم و متین است.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ
مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾

آیا تو از آنها مزدی می‌طلبی که پرداختش
برای آنها سنگین است؟!

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٧﴾

یا اسرار غیب نزد آنهاست و آن را می نویسند
(و به یکدیگر می دهند)؟!!

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ
نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

پس در ابلاغ حکم پروردگارت شکیبا باش، و مانند صاحب ماهی [= یونس] مَبَاش (که در ابلاغ حکم خدا شتاب کرد و گرفتار کیفرترک اولی شد) در آن زمان که با نهایت اندوه خدا را خواند.

لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾

و اگر رحمت پروردگارش به یاریش نیامده بود، (از شکم ماهی) بیرون افکنده می شد
در حالی که نکوهیده بود.

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾

ولی پروردگارش او را برگزید و از صالحان قرار داد.

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا
سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾

نزدیک است کافران هنگامی که آیات قرآن را می شنوند با چشم زخم خود تو را نابود سازند، و می گویند: «او به یقین دیوانه است.»

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

در حالی که این (قرآن) جز تذکر (و مایه بیداری) برای جهانیان نیست.

صدق الله العلي العظيم